

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Павликени, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, IV СЪСТАВ, в публично заседание
на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катина Минева

при участието на секретаря Венка Миланова
като разгледа докладваното от Катина Минева Административно наказателно
дело № 20234140200116 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58а ЗАНН.

Образувано е по постъпила административно-наказателна преписка № ***/2022 г. по описа на РДГ ***, касателно преценка за налагане на наказание “безвъзмезден труд в полза на обществото” на лицето Г. А. С., с ЕГН *****, от ***, за твърдяно извършено нарушение с правна квалификация по чл. 213, ал.1, т.1 ЗГ. В сезирация съда документ е посочено, че при извършена проверка на 11.04.2023 г. от служители на ТП ДГС „***“, а именно П. Г. - *** и С. Н. - *** е установено административно нарушение по ЗГ, извършено от Г. С., а именно съхранение на 1 /един/ пространствени куб. метра дърва за горене от дървесен вид „цер“ с дължина 1 метър, немаркирани с контролна горска марка. Твърди се, че нарушението е извършено на територията на РДГ- ***, община ***, с. В., в частен имот с административен адрес с. В., община П.***. Отправено е искане за налагане на наказание “безвъзмезден труд в полза на обществото” на нарушителя Г. А. С..

В съдебно заседание процесуалния представител на АНО моли да бъде наложено наказание “безвъзмезден труд в полза на обществото” на Г. С. на основание чл. 58а ЗАНН. Намира, че от доказателствената съвкупност по делото се установява наличието на предпоставките за налагане на такъв вид наказание, тъй като за процесното нарушение е предвидено да се налага наказание “безвъзмезден труд в полза на обществото”, както и че с процесния АУАН е установено, че лицето съхранява дървесина, немаркирана с контролна горска марка, което представлява нарушение по чл. 213, ал.1, т.1 ЗГ. И тъй като нарушението е наказуемо, съгласно чл. 266, ал.1 ЗГ с “глоба”, а съгласно ал. 3 на същата разпоредба, когато нарушението по ал.1 е извършено повторно наказанието е “глоба” или “безвъзмезден труд в полза на обществото”, процесуалният представител на АНО намира, че е налице законната

разпоредба, предвиждаща налагане на “безвъзмезден труд в полза на обществото” за този вид нарушение, което е извършил Г. С.. Обуславя наличието на следващата изискуема предпоставка - нарушението да е извършено повторно, а именно в едногодишен срок от влизане в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид с приложеното по делото наказателно постановление № ***.2023 г., с което С. е бил наказван за съхранение на дървесина без контролна горска марка, влязло в сила на **.02.2023 г., т.е. процесното нарушение извършено на 11.04.2023 г., намира да е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на посочено наказателно постановление, с което нарушителят е санкциониран за нарушение от същия вид. Предвид изложеното до съда е отправено искане за налагане на наказание безвъзмезден труд в полза на обществото на нарушителя Г. С..

Нарушителят Г. С. редовно призован се явява лично в съдебно заседание. Признава, че дървата, предмета на извършената проверка от служители на ТП ДГС „****“ са негови. Съжалява за извършеното нарушение, моли да му бъде наложено наказание по преценка на съда.

Районен съд Павликени, като разгледа искането и изложените в него твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 2 НПК, намира за установено следното:

Съдът е надлежно сезиран по реда на чл. 58а ЗАНН в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, при спазване на императивните изисквания за форма и съдържание и пред родово и местно компетентен съд. Разгледано по същество предложението на АНО - директор на РДГ- *** се явява ОСНОВАТЕЛНО.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Нарушителят Г. С. заедно със семейството си живее в ***, работи в сферата на строителството. В двора на имота си съхранявала дървесина, докарана му от неустановени по делото лица, за която не притежава документи.

Видно е от наказателно постановление № *** от 05.01.2023 г., издадено от зам. директор на РДГ- ***, че на Г. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева на основание чл. 266, ал.1, предл.7 ЗГ, за извършено нарушение с правна квалификация по чл. 213, ал.1, т.1 ЗГ. Посоченият санкционен акт е връчен лично на С. на 20.01.2023 г., видно от заверено ксеро-копие на известие за доставяне. От справка с рег. № ***.05.2023 год. на Районен съд – Павликени, се установява, че против наказателно постановление № *** от 05.01.2023 г., на РДГ – *** в Районен съд Павликени няма образувани АНД по ЗАНН. Санкционният акт - наказателно постановление № *** от 05.01.2023 г., на РДГ – *** е влязъл в сила на 04.02.2023 г.

На 11.04.2023 г. в района на ТП ДСГ „****“ – *** П. Г. - *** и С. Н. - *** по време на изпълнение на служебните си задължения извършили рутинна проверка, на имот в с. В. и установили, че на същата дата лицето Г. А. С., с ЕГН *****, от *** съхранява 1 /един/ пространствени кубически метра от дървесен вид „цер“, с дължина 1 метър, немаркирани с контролна горска марка и непридружени с превозен билет.

За извършената проверка е съставен КП серия СЦДП № *** от 11.04.2023 г. За констатираните нарушения били съставени два АУАН на Г. А. С., като в процесния акт за установяване на административно нарушение № ***, серия *** г., № *** от 11.04.2023 г., съставен от П. К. Г. - *** стражар при ТП ДСГ *** и в присъствието на С. Б. Н. *** при ТП ДСГ *** – свидетел на установяване на нарушението, е

констатирано, че на 11.04.2023 год. в *** часа в село В. Г. С. съхранява в двора си дърва за горене от дървесен вид „цер“ немаркирани с контролна горска марка, общо 1 пр. м3, на дължина 1 м, измерени с метър. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 213, ал. 1, т.1 ЗГ, като след съставянето му препис от същия е връчен лично на Г. С.. Свидетелят П. Г. оставил дървесния материал, предмет на производството по делото, за отговорно пазене на Г. С., като това било обективизирано в разписка, серия СЦДП № *** за отговорно пазене с дата 11.04.2023 год.

От показанията на разпитаните по делото свидетели П. К. Г. - горски стражар при ТП ДСГ *** и С. Б. Н. - *** при ТП ДСГ *** се установява, че те заедно на процесната дата 11.04.2023 г. извършили рутинна проверка в частен имот в село В., като през оградата видели, че се съхранява дървесина в двора. След като влезли в имота актосъставителят Г. и свидетелят Н. установил, че в двора има наредени дърва от вида – „цер“. Огледали ги, никъде по тях не открили контролна или експедиционна марка. За документи попитали Г. С., но той заявил, че няма. Свидетелят Г. съвместно със свидетеля Н. измерили дървата и установил, че са 1 кубичен метър, на дължина 1 м., като С. заявил на свидетелите, че дървата са негови.

На 16.05.2023 г. свидетелите Г. и Н. извършили нова проверка, при която било установено, че дървесината оставена за отговорно пазена на нарушителя С. не е налична в двора му, като са констатирани, че дървеният материал е употребен. Резултатите от тази си проверка свидетелите обективизирали в констативен протокол серия СЦДП № *** от 16.05.2023 г.

При съвкупната преценка и интерпретация на събраните по делото гласни и писмени доказателствените средства, настоящият съдебен състав намира, че по еднопосочен начин са доказани обстоятелствата, свързани с извършената от свидетелите Г. и Н. проверка в дома, обитаван от нарушителя, както и установяването на един кубичен метър дървесина за горене в двора, на същия дом, немаркирани с контролна горска марка, начинът на измерване на количеството дърва за огрев, изчисляването на количеството им, както и обстоятелствата, че лично С. е заявил, че е дървата са негови и че са му ги закарали.

Показанията на свидетелите П. Г. и С. Н., следва да се кредитират с доверие, доколкото се намират в пълна кореспонденция помежду си, посочените свидетели са очевидци на установяване на нарушението и не е налице индиция за тяхната заинтересованост. А изведената информация от тези показания кореспондира и с останалите писмени доказателствени средства по делото. На следващо място следва да се посочи, че за този съдебен състав не съществува съмнение, че свидетелите П. Г. и С. Н. дават необективни и тенденциозни показания, обстоятелство потвърдено и от нарушителя Г. С., признавайки за извършената проверка и установеното по време на същата. Това, което твърдят в показанията си свидетелите са възприели при изпълнение на служебните си задължения. Служебните им функции не може а priori да обоснове извод за заинтересованост и необективност, тъй като посочените свидетели възпроизвежда личните си възприятия, последователно и изчерпателно, за факти и обстоятелства, свързани с констатираното при извършената от тях проверка.

Безспорно е доказано по делото, че на детерминирани в акта време и място Г. С. в село В. съхранявала в двора си дърва за горене от дървесен вид „цер“, немаркирани с контролна горска марка, общо 1 пр. м3.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административно-наказателното производство е строго формален процес, тъй

като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Съдът не е обвързан нито от твърденията на нарушителя, нито от фактическите констатации в акта, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН е съставени от длъжностно лице в пределите на неговата компетентност.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, чл. 42 и 43, ал. 5 ЗАНН.

В конкретния случай административно-наказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 1-годишен срок от извършване на нарушението, респективно – 3 месеца от откриване на нарушителя. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административно-наказателната отговорност на нарушителя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН е съставен без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната му на формално основание.

По делото е установено по несъмнен начин, че на 11.04.2023 г. около *** часа Г. С. в село В. съхранявала в двора си дърва за горене от дървесен вид „цер“, немаркирани с контролна горска марка, общо 1 пр. м3. Правилно така очертаната дейтелност е квалифицирана като административно нарушение на чл. 213, ал. 1, т.1 ЗГ, в която разпоредба е обективизирана забрана за съхранение на дървесина, немаркирана с контролна горска марка. От анализа на гласните и писмени доказателствени средства се установява, че в конкретния случай С. е нарушил регламентираната по императивен начин забрана за съхранение на дървесина, немаркирана с контролна горска марка.

На следващо място по делото се доказва, че с наказателно постановление № *** от 05.01.2023 г., издадено от зам. директор на РДГ *** на Г. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева на основание чл. 266, ал.1, предл.7 ЗГ, за извършено нарушение с правна квалификация по чл. 213, ал.1, т.1 ЗГ. Санкционният акт е влязъл в сила на 04.02.2023 г. Предвид изложеното по делото се установява, че нарушението предмет на производство е от същия вид, като това за което С. е наказан с наказателно постановление № *** от 05.01.2023 г., издадено от зам. директор на РДГ- ***, тъй като осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение по чл. 213, ал.1, т.1 ЗГ, предвид легалната дефиниция за „нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид“, ситуирана в § 1, ал.1, т.6 ДР на ЗАНН. Безспорно установено е, че деянието за което привлечена към административна отговорност в това производство С. се явява „повторно нарушение“, тъй като е извършено на 11.04.2023 г., тоест в едногодишен срок от влизането в сила на акт /наказателно постановление № *** от 05.01.2023 г., влязло в сила на 04.02.2023 г./, с който му е наложено административно наказание за нарушение от същия вид.

Предвид изложените правни доводи настоящият съдебен състав намира за законосъобразно отправеното до съда искане за санкциониране на С., с оглед санкционната разпоредба на чл. 266, ал. 3, предл.2, във вр. с ал.1 ЗГ, която предвижда отговорност при съхраняване на дървесина в нарушение на регламентирания в ЗГ ред.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината – пряк умисъл. Нарушителят С. е предвиждал извършването на деянието, съхранявайки дървесина за огрев без надлежни документи, след като вече е бил санкциониран за същото деяние в едногодишен срок, съзнавала е общественоопасния му характер като във волево отношение е целял настъпването на последиците.

За това нарушение в разпоредбата на чл. 266, ал. 3 ЗГ са предвидени две наказания в условията на алтернативност, а именно „глоба“ в относително определен размер от 500 лв. до 3000 лв. или „безвъзмезден труд в полза на обществото“. В конкретния случай в настоящото производство, а именно такова по налагане на наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ при индивидуализацията на административно-наказателната отговорност съдебният състав следва да съобрази целите на наказанието определени в чл. 12 ЗАНН, както и изискванията на чл. 27 ЗАНН - да отчита тежестта на конкретното нарушение, подбудите за неговото извършване и други смекчаващи или отежаващи обстоятелства и имотното състояние на нарушителя, а също и обществената опасност на този вид административно нарушение. В конкретния случай следва да се отчетат обстоятелствата, че в резултат на извършеното нарушение не са настъпили други вредни последици, че предметът на нарушението не е в големи размери. Не на последно място следва да се съобрази и факта, че С. работи инцидентно, като не може да разчита на постоянни доходи за издръжка на семейството му. Съобразно нормата на чл. 13, ал. 2 ЗАНН "За административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1". И тъй като съобразно нормата на чл. 16а ЗАНН "безвъзмездният труд" е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години, съобразно чл. 16а, ал. 2 ЗАНН. В конкретния случай съда счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер, а именно в размер на 40 часа годишно, съобразявайки се с нормата на чл. 27 ЗАНН и тежестта на нарушението, подбудите за извършването му и имотното състояние на нарушителя. В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото за него, доколкото се касае за съхранение на 1 пр. куб. м. дърва за огрев. Според материалите по делото нарушителя е съдействал при направената проверка и не оспорва извършеното от него. В съдебно заседание нарушителя твърди, че е работи инцидентно и няма постоянни доходи. Поради изложеното, съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно "безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година".

За пълнота е необходимо да се отбележи, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК 8 на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визирания нормативен регламент винаги е фактическо и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите

общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал.1, т. 4 ЗАНН „маловажен случай“ е този, при който *„извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид“*. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно „други смекчаващи обстоятелства“, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид, доколкото и същото се явява повторно извършено в едногодишен срок от наказване на С. за идентично административно нарушение.

Съдът следва с оглед разпоредбата на чл. 58в, ал. 2 ЗАНН да се произнесе и за отнемането в полза на държавата на вещите и предметите по чл. 20 и чл. 21 ЗАНН. Съобразно чл. 21 ЗАНН "Придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението се отнемат в полза на държавата независимо от тяхното количество и стойност". По идентичен начин са уредени тези правни последици и в Закон за горите, като съобразно нормата на чл. 273, ал. 1 ЗГ, "вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им". Установено е по делото обаче, че дървата да липсват, тъй като са употребени, поради което няма как да бъдат отнети в полза на държавата вещи, които не съществуват.

Така мотивиран, на основание чл. 58в ЗАНН, **Районен съд Павликени, IV-ти състав**

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл. 58в, ал. 1, т. 1 ЗАНН, във вр. с чл. 266, ал. 3, във вр. с ал. 1 от Закон за горите на Г. А. С., с ЕГН *****, от ***, административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 40 /четиридесет/ часа за срок от 1 /една/ година за извършено от него нарушение по чл. 213, ал. 1, предл.7, т. 1 от Закон за горите, а именно затова, че на 11.04.2023 г., в *** часа в село В. съхранявал в двора си дърва за горене от дървесен вид „цер“, немаркирани с контролна горска марка, общо 1 /един/ пространствен кубичен м., като деянието е извършено при условията на повторност, в едногодишен срок от наказването му за същото такова деяние с наказателно постановление № *** от 05.01.2023 г., издадено от зам. директор на РДГ- ***, влязло в сила на 04.02.2023 г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд– Велико Търново, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

След влизане на решението в сила, препис от него да се изпрати на РДГ гр. *** и на Пробационна служба – звено гр. *** за сведение и изпълнение.

Съдия при Районен съд – Павликени: _____